

คำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ที่ ๔๓๖/๒๕๔๘

เรื่อง มอบอำนาจการดำเนินการทางวินัย การสั่งให้ข้าราชการตำรวจออกจากราชการ และกำหนดแนวทางปฏิบัติ

ตามคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่ ๒๓๑/๒๕๔๗ ลงวันที่ ๕ เมษายน พ.ศ.๒๕๔๗ เรื่อง มอบอำนาจการดำเนินการทางวินัย การสั่งให้ข้าราชการตำรวจออกจากราชการและกำหนดแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการ ดำเนินการทางวินัยไว้แล้ว นั้น

เนื่องจากได้มี กฎ ก.ตร. และระเบียบ ก.ตร. ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการทางวินัย มีผลใช้บังคับเพิ่มเติมอีกหลายฉบับ และได้มีพระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการสำนักงานตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๘ กับ กฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการเป็นกองบังคับการหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นในสำนักงานตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๘ ใช้บังคับ ประกอบกับข้อความในคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่ ๒๓๑/๒๕๔๗ ลงวันที่ ๕ เมษายน พ.ศ.๒๕๔๗ ยังไม่ชัดเจนและไม่ครอบคลุมถึงหัวหน้าหน่วยงานบางระดับที่เกิดขึ้นตามโครงสร้างใหม่ ดังนั้น เพื่อให้การบริหารงานและการปฏิบัติราชการของสำนักงานตำรวจแห่งชาติเป็นไปด้วยความเรียบร้อย รวดเร็ว และมี ประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น อีกทั้งเป็นการกระจายอำนาจการดำเนินการทางวินัย จึงให้ยกเลิกคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่ ๒๓๑/๒๕๔๗ ลงวันที่ ๕ เมษายน พ.ศ.๒๕๔๗ และอาศัยอำนาจตามมาตรา ๗๔ มาตรา ๘๙ วรรคสี่ มาตรา ๙๑ และมาตรา ๑๐๒ แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๗ กฎ ก.ตร. ว่าด้วยอำนาจการลงโทษ อัตรากำลัง และการลงโทษภาคทัณฑ์ ทณฑกรรรม กักขัง กักขัง หรือตัดเงินเดือน พ.ศ.๒๕๔๗ และระเบียบ ก.ตร.ว่าด้วยการรายงานการดำเนินการทางวินัย และการออกจากราชการของข้าราชการตำรวจ พ.ศ.๒๕๔๗ จึงมอบอำนาจการดำเนินการทางวินัย การสั่งให้ข้าราชการตำรวจออกจากราชการและกำหนดแนวทางปฏิบัติขึ้นใหม่ ดังนี้

๑. รองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ (ซึ่งรับผิดชอบงานบริหารงานบุคคล) ผู้ช่วยผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ (ซึ่งรับผิดชอบงานด้านวินัย) มีอำนาจดำเนินการทางวินัย การสั่งให้ข้าราชการตำรวจออกจาก ราชการและการดำเนินการที่เกี่ยวข้องตามพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๗ สำหรับข้าราชการตำรวจตำแหน่งตั้งแต่รองผู้บังคับการและพนักงานสอบสวนผู้เชี่ยวชาญหรือตำแหน่งเทียบเท่าลงมาในทุกหน่วยงาน

๒. การดำเนินการทางวินัยอย่างไม่มีร้ายแรง

๒.๑ กรณีผู้บังคับบัญชาผู้ดำเนินการทางวินัยซึ่งดำรงตำแหน่งต่ำกว่าผู้กำกับหรือตำแหน่งเทียบเท่าลงมา ได้ดำเนินการทางวินัยอย่างไม่มีร้ายแรงแก่ข้าราชการตำรวจผู้ใดโดยสั่งยุติเรื่อง งดโทษ หรือลงโทษไปภายในอำนาจ และได้รายงานผลการดำเนินการทางวินัยดังกล่าวต่อผู้บังคับบัญชาซึ่ง

เป็นหัวหน้าหน่วยงานที่มีตำแหน่งเหนือผู้ดำเนินการทางวินัย (ผู้กำกับการหรือตำแหน่งเทียบเท่า) พิจารณาสั่งการตามมาตรา ๙๑ วรรคสอง แล้ว ให้ผู้กำกับการหรือตำแหน่งเทียบเท่ารายงานผลการดำเนินการทางวินัยต่อผู้บังคับการหรือตำแหน่งเทียบเท่าพร้อมสำนวนการสืบสวนและหรือเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาภายใน ๑๐ วันนับแต่วันสั่งและให้ผู้บังคับการหรือตำแหน่งเทียบเท่าพิจารณาตามมาตรา ๙๑ วรรคสาม ว่าการดำเนินการทางวินัยดังกล่าวเป็นความผิดวินัย อย่างร้ายแรงหรือไม่

๒.๑.๑ หากผู้บังคับการหรือตำแหน่งเทียบเท่าเห็นว่าการดำเนินการทางวินัยของ ผู้กำกับการหรือตำแหน่งเทียบเท่าถูกต้องเหมาะสมและไม่เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงให้ถือว่าการดำเนินการทางวินัยถึงที่สุด นับแต่ผู้กำกับการหรือตำแหน่งเทียบเท่าเห็นชอบ แล้วให้รายงานผลการพิจารณาให้กองวินัยทราบ เพื่อเป็นข้อมูลสถิติด้านวินัย

๒.๑.๒ หากผู้บังคับการหรือตำแหน่งเทียบเท่าเห็นว่าเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงให้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามมาตรา ๘๖ เมื่อดำเนินการแล้วได้ส่งยุติเรื่องจดโทษหรือลงโทษในความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงหรือได้ส่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการตามมาตรา ๙๐ หรือได้สั่งให้ออกจากราชการเพราะมีมลทินหรือมัวหมองในกรณีที่ถูกสอบสวนตามมาตรา ๑๐๒ ไปแล้ว ให้รายงาน ก.ตร. และผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติทราบ

๒.๒ กรณีผู้บังคับบัญชาผู้ดำเนินการทางวินัยซึ่งดำรงตำแหน่งผู้กำกับการหรือตำแหน่ง เทียบเท่า หรือผู้ดำรงตำแหน่งต่ำกว่าผู้กำกับการหรือตำแหน่งเทียบเท่าที่ขึ้นตรงต่อผู้บังคับการหรือตำแหน่ง เทียบเท่า ได้ดำเนินการทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรงแก่ข้าราชการตำรวจผู้ใดโดยส่งยุติเรื่อง จดโทษ หรือลงโทษไป ภายในอำนาจ และได้รายงานผลการดำเนินการทางวินัยดังกล่าวต่อผู้บังคับบัญชาซึ่งเป็นหัวหน้าหน่วยงานที่มีตำแหน่งเหนือผู้ดำเนินการทางวินัย (ผู้บังคับการหรือตำแหน่งเทียบเท่า) พิจารณาสั่งการตามมาตรา ๙๑ วรรคสอง แล้ว ให้ผู้บังคับการหรือตำแหน่งเทียบเท่ารายงานผลการดำเนินการทางวินัยต่อผู้บัญชาการหรือตำแหน่งเทียบเท่า พร้อมสำนวนการสืบสวนและหรือเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาภายใน ๑๐ วันนับแต่วันสั่ง และให้ ผู้บัญชาการหรือตำแหน่งเทียบเท่าพิจารณาตามมาตรา ๙๑ วรรคสาม ว่าการดำเนินการทางวินัยดังกล่าวเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงหรือไม่

๒.๒.๑ หากผู้บัญชาการหรือตำแหน่งเทียบเท่าเห็นว่าการดำเนินการทางวินัยของ ผู้กำกับการหรือตำแหน่งเทียบเท่า หรือผู้ดำรงตำแหน่งต่ำกว่าผู้กำกับการหรือตำแหน่งเทียบเท่าที่ขึ้นตรงต่อ ผู้บังคับการหรือตำแหน่งเทียบเท่าถูกต้องเหมาะสมและไม่เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ถือว่า การดำเนินการทางวินัยถึงที่สุด นับแต่ผู้บังคับการหรือตำแหน่งเทียบเท่าเห็นชอบ แล้วให้รายงานผลการพิจารณาให้กองวินัยทราบ เพื่อเป็นข้อมูลสถิติด้านวินัย

๒.๒.๒ หากผู้บัญชาการหรือตำแหน่งเทียบเท่าเห็นว่าเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงให้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามมาตรา ๘๖ เมื่อดำเนินการแล้วได้ส่งยุติเรื่อง จดโทษหรือลงโทษในความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงหรือได้ส่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการตามมาตรา ๙๐ หรือได้สั่งให้ออกจากราชการเพราะมีมลทินหรือมัวหมองในกรณีที่ถูกสอบสวนตามมาตรา ๑๐๒ ไปแล้ว ให้รายงาน ก.ตร. และผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติทราบ

๒.๓ กรณีผู้บังคับบัญชาผู้ดำเนินการทางวินัยซึ่งดำรงตำแหน่งผู้บังคับการหรือตำแหน่ง เทียบเท่า หรือผู้ดำรงตำแหน่งต่ำกว่าผู้บังคับการหรือตำแหน่งเทียบเท่าที่ขึ้นตรงต่อผู้บัญชาการหรือตำแหน่ง เทียบเท่า ได้ดำเนินการทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรงแก่ข้าราชการตำรวจผู้ใดโดยส่งยุติเรื่อง จดโทษ หรือลงโทษไปภายในอำนาจ และได้รายงานผลการดำเนินการทางวินัยดังกล่าว พร้อมสำนวนการ

สืบสวนและหรือเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาภายใน ๑๐ วัน นับแต่วันสั่ง ต่อผู้บังคับบัญชาซึ่งเป็นหัวหน้าหน่วยงานที่มีตำแหน่งเหนือผู้ดำเนินการทางวินัย (ผู้บัญชาการหรือตำแหน่งเทียบเท่า) พิจารณาส่งการตามมาตรา ๙๑ วรรคสองแล้ว ให้ ผู้บัญชาการหรือตำแหน่งเทียบเท่าพิจารณาตามมาตรา ๙๑ วรรคสาม ว่าการดำเนินการทางวินัยดังกล่าวเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงหรือไม่

๒.๓.๑ หากผู้บัญชาการหรือตำแหน่งเทียบเท่าเห็นว่าการดำเนินการทางวินัยของผู้บังคับการหรือตำแหน่งเทียบเท่า หรือผู้ดำรงตำแหน่งต่ำกว่าผู้บังคับการหรือตำแหน่งเทียบเท่าที่ขึ้นตรงต่อผู้บัญชาการหรือตำแหน่งเทียบเท่าถูกต้องเหมาะสมและไม่เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ถือว่าการดำเนินการทางวินัย ถึงที่สุด แล้วให้รายงานผลการพิจารณาให้กองวินัยทราบ เพื่อเป็นข้อมูลสถิติด้านวินัย

๒.๓.๒ หากผู้บัญชาการหรือตำแหน่งเทียบเท่าเห็นว่าไม่เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงให้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามมาตรา ๘๖ เมื่อดำเนินการแล้วได้ส่งยุติเรื่อง งดโทษหรือลงโทษในความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงหรือได้ส่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการตามมาตรา ๙๐ หรือได้สั่งให้ออกจากราชการเพราะมีมลทินหรือมัวหมองในกรณีที่ถูกสอบสวนตามมาตรา ๑๐๒ ไปแล้ว ให้รายงาน ก.ตร. และผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติทราบ

๒.๔ กรณีผู้บังคับบัญชาผู้ดำเนินการทางวินัยซึ่งดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการหรือตำแหน่ง เทียบเท่า ได้ดำเนินการทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรงแก่ข้าราชการตำรวจผู้ใดโดยส่งยุติเรื่อง งดโทษหรือลงโทษไปภายในอำนาจแล้ว ให้รายงานผลการดำเนินการทางวินัยพร้อมสำนวนการสืบสวนและหรือเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาภายใน ๑๐ วันนับแต่วันสั่งต่อผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

๒.๕ กรณีที่ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติได้รับรายงานการดำเนินการทางวินัยตามข้อ ๒.๔ แล้วเห็นว่าถูกต้องเหมาะสมและไม่เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ถือว่าการดำเนินการทางวินัยถึงที่สุด

หากผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติเห็นว่าไม่เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงจะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามมาตรา ๘๖ เมื่อดำเนินการแล้วได้ส่งยุติเรื่อง งดโทษหรือลงโทษในความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงหรือได้ส่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการตามมาตรา ๙๐ หรือได้สั่งให้ออกจากราชการเพราะมีมลทินหรือ มัวหมอง ในกรณีที่ถูกสอบสวนตามมาตรา ๑๐๒ ไปแล้ว ให้รายงาน ก.ตร. ทราบ

การรายงาน ก.ตร. ตามข้อ ๒.๑.๒ ๒.๒.๒ ๒.๓.๒ และ ๒.๕ ให้รายงานพร้อมสำนวนการสอบสวนและหรือเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณา ส่วนการรายงานผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ให้รายงานเฉพาะสำเนาคำสั่งที่เกี่ยวข้องจำนวน ๓ ฉบับ ทั้งนี้ให้รายงานภายใน ๑๐ วันนับแต่วันสั่ง

๓. การดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรง

๓.๑ กรณีผู้บังคับบัญชาผู้ดำเนินการทางวินัยซึ่งดำรงตำแหน่งผู้บังคับการหรือตำแหน่ง เทียบเท่า ได้ดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรงแก่ข้าราชการตำรวจผู้ใด โดยส่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจาก ราชการตามมาตรา ๙๐ หรือได้สั่งให้ออกจากราชการเพราะมีมลทินหรือมัวหมองในกรณีที่ถูกสอบสวนตามมาตรา ๑๐๒ ไปแล้ว ให้รายงาน ก.ตร. ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติและผู้บัญชาการหรือตำแหน่งเทียบเท่าทราบ

๓.๒ กรณีผู้บังคับบัญชาผู้ดำเนินการทางวินัยซึ่งดำรงตำแหน่งผู้บังคับการหรือตำแหน่ง เทียบเท่า ได้ดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรงแก่ข้าราชการตำรวจผู้ใด โดยส่งลงโทษตามมาตรา

๘๙ สั่งยุติเรื่อง สั่งลงโทษไปภายในอำนาจแล้ว และได้รายงานผลการดำเนินการทางวินัยดังกล่าว พร้อมสำนวนการสอบสวนและหรือเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาภายใน ๑๐ วันนับแต่วันสั่ง ต่อผู้บังคับบัญชาซึ่งเป็นหัวหน้าหน่วยงานที่มีตำแหน่งเหนือผู้ดำเนินการทางวินัย (ผู้บัญชาการหรือตำแหน่งเทียบเท่า) พิจารณาสั่งการตามมาตรา ๙๑ วรรคสอง แล้วให้ผู้บัญชาการหรือตำแหน่งเทียบเท่าพิจารณาตามมาตรา ๙๑ วรรคสาม ว่าการดำเนินการทางวินัยดังกล่าวเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงหรือไม่

๓.๒.๑ หากผู้บัญชาการหรือตำแหน่งเทียบเท่าเห็นว่าการดำเนินการทางวินัยของผู้บังคับการหรือตำแหน่งเทียบเท่าถูกต้องเหมาะสม ให้รายงาน ก.ตร. และผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติทราบ

๓.๒.๒ หากเห็นว่าเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงให้ผู้บัญชาการหรือตำแหน่งเทียบเท่าดำเนินการตามมาตรา ๙๐ และเมื่อได้สั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการหรือได้สั่งให้ออกจากราชการเพราะมีมลทินหรือมัวหมองในกรณีที่ถูกสอบสวนตามมาตรา ๑๐๒ ไปแล้ว ให้รายงาน ก.ตร. และผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติทราบ

๓.๓ กรณีผู้บังคับบัญชาผู้ดำเนินการทางวินัยซึ่งดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการหรือตำแหน่งเทียบเท่า ได้ดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรงแก่ข้าราชการตำรวจผู้ใด โดยสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจาก ราชการตามมาตรา ๙๐ หรือได้สั่งให้ออกจากราชการเพราะมีมลทินหรือมัวหมองในกรณีที่ถูกสอบสวนตามมาตรา ๑๐๒ ไปแล้ว ให้รายงาน ก.ตร. และผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติทราบ

๓.๔ กรณีผู้บังคับบัญชาผู้ดำเนินการทางวินัยซึ่งดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการหรือตำแหน่งเทียบเท่า ได้ดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรงแก่ข้าราชการตำรวจผู้ใด โดยสั่งลงโทษตามมาตรา ๘๙ สั่งยุติเรื่อง สั่งลงโทษไปภายในอำนาจแล้ว ให้รายงานผลการดำเนินการทางวินัยพร้อมสำนวนการสอบสวนและหรือเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาภายใน ๑๐ วันนับแต่วันสั่งต่อผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

การรายงาน ก.ตร. ตามข้อ ๓.๑ ๓.๒ และ ๓.๓ ให้รายงานพร้อมสำนวนการสอบสวนและหรือเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณา ส่วนการรายงานผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติและผู้บัญชาการหรือตำแหน่งเทียบเท่า ให้รายงานเฉพาะสำเนาคำสั่งที่เกี่ยวข้องจำนวน ๓ ฉบับ ทั้งนี้ให้รายงานภายใน ๑๐ วัน นับแต่วันสั่ง

๔. การลงโทษข้าราชการตำรวจที่กระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ให้รองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ (ซึ่งรับผิดชอบงานบริหารงานบุคคล) หรือผู้ช่วยผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ (ซึ่งรับผิดชอบงานด้านวินัย) สั่งลงโทษได้เต็มตามอำนาจของผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

๕. กรณีข้าราชการตำรวจที่ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ผู้กำกับการ พนักงานสอบสวน ผู้ทรงคุณวุฒิหรือตำแหน่งเทียบเท่าลงมากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ผู้บังคับการหรือตำแหน่งเทียบเท่าในส่วนราชการนั้นเป็นผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ส่วนข้าราชการตำรวจที่ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ผู้บังคับการ พนักงานสอบสวน ผู้เชี่ยวชาญพิเศษหรือตำแหน่งเทียบเท่าลงมาให้ผู้บัญชาการหรือตำแหน่งเทียบเท่าในส่วนราชการนั้นเป็นผู้สั่ง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนในกรณีที่ผู้บังคับการหรือตำแหน่งเทียบเท่าหรือผู้บัญชาการหรือตำแหน่งเทียบเท่า ละเลยไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๘๖ ให้ผู้บังคับบัญชาชั้นเหนือขึ้นไปเป็นผู้ดำเนินการ และให้พิจารณาโทษผู้บังคับบัญชาซึ่งละเลยไม่ปฏิบัติหน้าที่นั้นตามควรแก่กรณีด้วย

๖. การดำเนินการทางวินัยกับข้าราชการตำรวจที่ร่วมกระทำผิดด้วยกันแต่อยู่ต่างสังกัดกัน ให้ ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจตามมาตรา ๗๒ เสนอเรื่องให้ผู้บังคับบัญชามีอำนาจพิจารณาสั่งการสำหรับผู้ถูก กล่าวหาทุกคน เป็นผู้พิจารณาสั่งหรือเป็นผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้วแต่กรณี

๗. กรณีข้าราชการตำรวจกระทำผิดวินัยหรือกระทำผิดอาญาและอยู่ในเกณฑ์ถอดยศตำรวจ ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจพิจารณาสั่งการถอดยศตำรวจทุกรายตามระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติว่าด้วยการถอดยศตำรวจ พ.ศ.๒๕๔๗

๘. การดำเนินการที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับทางวินัยหรือสิทธิประโยชน์หลังถูกดำเนินการทางวินัยหรือ ถูกสั่งให้ออกจากราชการ เช่น การพิจารณาเงินเดือนระหว่างพักราชการ หรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน การพิจารณาเรื่องบำเหน็จตกทอด เป็นต้น ให้ผู้บังคับบัญชามีอำนาจตามมาตรา ๗๒ (๒) (๓) (๔) หรือผู้ได้รับมอบอำนาจตามข้อ ๑ แล้วแต่กรณีเป็นผู้ดำเนินการ

๙. เมื่อผู้บังคับบัญชาได้สั่งให้ดำเนินการทางวินัยตามอำนาจหน้าที่ หรือได้มีคำสั่งในเรื่องใดเรียบร้อยแล้ว เช่น คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง หรือคำสั่งให้สืบสวนข้อเท็จจริง คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน คำสั่งพักราชการ คำสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน คำสั่งลงโทษ คำสั่งยุติเรื่อง รวมทั้งหนังสือว่ากล่าวตักเตือนหรือทัณฑ์บนให้รายงานคำสั่งหรือหนังสือดังกล่าวจำนวน ๓ ฉบับ ไปยังผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ (ผ่านผู้บังคับการกองวินัย) โดยตรงภายใน ๑๐ วันนับแต่วันที่มีคำสั่งหรือหนังสือนั้น

๑๐. เมื่อมีการกล่าวหาหรือมีกรณีเป็นที่สงสัยว่าข้าราชการตำรวจผู้ใดกระทำผิดวินัย ให้ ดำเนินการตามมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๗ ประกอบ กฎ ก.ตร.ว่าด้วยการสืบสวน ข้อเท็จจริง พ.ศ.๒๕๔๗

๑๑. การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้าราชการตำรวจผู้ใดในกรณีกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามมาตรา ๘๖ ให้ผู้มีอำนาจพิจารณาให้ละเอียดรอบคอบตามเหตุที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๗๙ แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๗

๑๒. กรณีข้าราชการตำรวจต้องหาคดีอาญาหรือถูกฟ้องคดีอาญา ให้ผู้มีอำนาจพิจารณาว่า พฤติการณ์และการกระทำของข้าราชการตำรวจที่ต้องหาคดีอาญาหรือถูกฟ้องคดีอาญานั้น เป็นคดีอาญาร้ายแรงหรือไม่ โดยพิจารณาข้อเท็จจริงเป็นรายกรณีไป หากเป็นกรณีต้องหาคดีหรือถูกฟ้องคดีอาญาร้ายแรง ซึ่งมีได้มี ผลสืบเนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์สุจริตหรือถูกกลั่นแกล้งกล่าวหา และมีเหตุที่จะสั่ง พักราชการหรือให้ออกจากราชการไว้ก่อน ให้ผู้มีอำนาจพิจารณาด้วยความละเอียดรอบคอบ ตามเหตุที่กำหนดไว้ตามกฎหมาย ก.ตร.ว่าด้วยการสั่งพักราชการและการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน พ.ศ.๒๕๔๗

หากเป็นกรณีการปฏิบัติหน้าที่ราชการแต่กระทำโดยพลาดหรือเป็นเหตุสุดวิสัยให้ผู้มีอำนาจใช้มาตรการทางปกครองตามความเหมาะสม เช่น สั่งให้ไปช่วยราชการ ประจําส่วนราชการ หรือ สํารองราชการ

๑๓. กรณีข้าราชการตำรวจถูกดำเนินการทางวินัย เนื่องจากต้องหาคดีอาญาหรือถูกฟ้องคดีอาญาหรือถูกไต่สวนตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต หากผลการสืบสวนหรือสอบสวนมีพยานหลักฐานรับฟังได้ชัดเจนว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดหรือไม่ได้กระทำผิดแล้ว ให้ผู้บังคับบัญชามีอำนาจพิจารณาสั่งการทางวินัยให้เสร็จสิ้น โดยไม่ต้องรอฟังผลคดีอาญาหรือผลการชี้มูลความผิดของ คณะกรรมการ ป.ป.ช. หากภายหลังผลคดีอาญาถึงที่สุดเป็น

ประการใดหรือได้รับแจ้งผลการพิจารณาจาก คณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจพิจารณา ดำเนินการตามระเบียบที่เกี่ยวข้อง

กรณีตามวรรคแรก หากผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจพิจารณาแล้วเห็นว่าเป็นเรื่องสำคัญหรือ พยานหลักฐานยังรับฟังได้ไม่ชัดเจน จะให้รอฟังผลคดีอาญาหรือรอผลการชี้มูลความผิดของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ก็ได้

๑๔. การพิจารณาของผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจ ให้เร่งรัดพิจารณาสั่งการให้แล้วเสร็จ ภายใน สองร้อยสี่สิบวันนับแต่วันได้รับสำนวน เว้นแต่มีเหตุจำเป็นตามระเบียบ ก.ตร.ว่าด้วยเหตุจำเป็นใน การขอขยายระยะเวลาการพิจารณาสั่งการทางวินัย พ.ศ.๒๕๔๗ ก็ให้ขยายระยะเวลาได้อีกไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินหกสิบวัน หากยังพิจารณาไม่แล้วเสร็จ ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจต้องดำเนินการให้ข้าราชการ ตำรวจผู้ถูกกล่าวหากลับคืนสู่ฐานะเดิมตามมาตรา ๘๗ แห่ง พ.ร.บ.ตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๗

๑๕. การพิจารณาของผู้รับมอบอำนาจให้พิจารณาสั่งการตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับและ ข้อเท็จจริง โดยวินิจฉัยเปรียบเทียบกับพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหากับพยานหลักฐาน ที่หักล้างข้อกล่าวหาด้วยความเป็นธรรมและพิจารณาพฤติกรรมโดยคำนึงถึงคุณลักษณะของการเป็น ข้าราชการตำรวจที่ดีของสังคม

ในกรณีที่ผู้รับมอบอำนาจปฏิบัติในเรื่องใดโดยไม่สมควรหรือไม่ถูกต้องเหมาะสม สำนักงานตำรวจแห่งชาติจะแนะนำ กำกับ และติดตามให้ผู้รับมอบอำนาจปฏิบัติให้ถูกต้องเหมาะสมและ เป็นไปในแนวทางเดียวกัน หากผู้ได้รับมอบอำนาจไม่ปฏิบัติตามจะถือว่าขัดคำสั่งและสำนักงานตำรวจ แห่งชาติจะพิจารณาแก้ไขให้ถูกต้องเหมาะสม

๑๖. สำหรับสำนวนการสืบสวนหรือสอบสวนที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้รับไว้ ดำเนินการก่อนวันที่คำสั่งนี้มีผลใช้บังคับ สำนักงานตำรวจแห่งชาติจะพิจารณาต่อไปจนแล้วเสร็จ

๑๗. ในคำสั่งนี้

"ไม่ถูกต้อง" หมายถึง ความไม่ชอบด้วยกฎหมายในเรื่องเกี่ยวกับอำนาจตามกฎหมาย ของ ผู้ดำเนินการทางวินัย และความไม่ชอบด้วยกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบขั้นตอนและวิธีการของ กระบวนการดำเนินการทางวินัยตามที่กฎหมายกำหนด

"ไม่เหมาะสม" หมายถึง ความไม่เหมาะสมในการใช้ดุลพินิจของผู้มีอำนาจหน้าที่ตาม กฎหมายของผู้ดำเนินการทางวินัย ทั้งดุลพินิจในการวิเคราะห์ข้อเท็จจริง ดุลพินิจในการตีความข้อ กฎหมาย และ ดุลพินิจในการปรับบทข้อกฎหมาย กับข้อเท็จจริงอันเป็นดุลพินิจในการกำหนดข้อยุติเรื่อง นั้นๆ ซึ่งรวมถึงดุลพินิจในการเลือกมาตรการลงโทษทางวินัยและให้รวมถึงการใช้ดุลพินิจโดยไม่สุจริตด้วย

"การดำเนินการทางวินัย" หมายถึง กระบวนการดำเนินการทางวินัยและการ ดำเนินการต่างๆ ตามที่กำหนดไว้ในหมวดว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย ตามพระราชบัญญัติตำรวจ แห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๗

"ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ" หมายถึง ผู้ได้รับมอบอำนาจตามข้อ ๑ ด้วย

"ผู้บังคับบัญชาผู้ดำเนินการทางวินัย" หมายถึง ผู้บังคับบัญชาชั้นต้นที่เริ่มดำเนินการ ทางวินัยแก่ข้าราชการตำรวจที่มีกรณีถูกกล่าวหาหรือสงสัยว่าเป็นผู้กระทำผิดวินัย

"ผู้บังคับบัญชาที่มีตำแหน่งเหนือผู้ดำเนินการทางวินัย" หมายถึง ผู้บังคับบัญชาซึ่งเป็น หัวหน้าหน่วยงานที่มีตำแหน่งเหนือผู้ดำเนินการทางวินัยขึ้นไปหนึ่งชั้นและผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติหรือ ผู้ได้รับมอบอำนาจ

๑๘. ข้อความในระเบียบหรือคำสั่งใดที่ขัดหรือแย้งกับคำสั่งนี้ ให้ถือปฏิบัติตามคำสั่งนี้

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๓๐ มิถุนายน พ.ศ.๒๕๔๘ เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๒๐ มิถุนายน พ.ศ.๒๕๔๘

พลตำรวจเอก โกวิท วัฒนะ

(โกวิท วัฒนะ)

ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ